

መጽሐፈ ዳንኤል - አንድ መቶ ሀያ ሁለት

የእውነት መገለጥ፡ በዳንኤል 11 እና በእግዚአብሔር ሕዝብ መናወጥ ውስጥ የሚደረግ ጉዞ

Jeff Pippenger

2024-03-07

በ1989 ዓ.ም. በመጨረሻው ዘመን የዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር 40 እስከ 45 ያለው ብርሃን በተገለጠ ጊዜ፣ የእውነት ጠላቶች ያቀረቡት ተቃውሞ እግዚአብሔር በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለውን የዚያን ክፍል መሠረታዊ መደገፊያ ሐሳቦች ለመከላከል እውነቶችን እንዲገልጥ አስችሎታል፤ እነዚህም ከዚያ በኋላ የሰይጣን ጥቃቶች ርዕሰ ጉዳይና ትኩረት ሆኑ። በዚያ ታሪክ ውስጥ በእውነትና በስህተት መካከል የነበረው ክርክር፣ የተገለጠውን እውቀት የበለጠ የሚጨምሩ እና ከዚያም በኋላ የምድር ታሪክ የመጨረሻ ትውልድን የሚፈትኑ አንዳንድ ትንቢታዊ ሕጎችን ለመለየት በመንፈስ ቅዱስ ተጠቅመውበታል። እኛም “የትንቢት ሰስት እጥፍ ተግባራት” እያሰብን ነበር፤ እነዚያንም ተግባራት በእነዚያ ያለፉት ቀናት ሰይጣን በአቀረበው ተቃውሞ ሂደት ውስጥ የተገለጠ ዋና ሕግ እንደሆኑ እየለየን ነበር። ያ ክርክራማ ሂደት በእህት ዋይት “መናወጥ” ተብሎ ይጠራል።

«በሕዝቡ መካከል ያለውን የእግዚአብሔር አስተዳደር እንደመለከት ተጠቆምሁ፤ እንዲሁም በራሳቸውን ክርስቲያኖች ብለው በሚናገሩ ሰዎች ላይ በሚደረገው የማጥራትና የማንጻጸት ሂደት የሚመጣ እያንዳንዱ ፈተና ከእነርሱ አንዳንዶቹ ቆሻሻ እንደሆኑ ያሳያል። ጥሩው ወርቅ ሁልጊዜ አይገለጥም። በእያንዳንዱ ሃይማኖታዊ ቀውስ አንዳንዶች በፈተና ሥር ይወድቃሉ። የእግዚአብሔር መናወጥ ብዙ ሕዝብን እንደ ደረቅ ቅጠል ያፈስሳል። ብልጽግና ብዙ የማመን ተናጋሪዎችን ያበዛል። መከራ ግን ከቤተ ክርስቲያን ያጠራቅቃል። እንደ ክፍል ሲታይ መንፈሳቸው ከእግዚአብሔር ጋር ጽኑ አይደለም። ከእኛ ውጤት ምክንያቱም ከእኛ አልነበሩምና፤ ምክንያቱም በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት በሚነሣ ጊዜ ብዙዎች ይሰናከላሉ።» Testimonies, volume 4, 89.

“መናወጥ” የሚፈጠረው እውነት በይሁዳ ነገድ አንበሳ ተፈትሞ ከዚያም በኋላ ሲቀርብ ነው።

“ያየሁት መናወጥ ምን እንደሚሆን ጠየቅሁ፤ እናም ለሎዶቅያ ሰዎች በእውነተኛው ምስክር ምክር የተጠራው ቀጥተኛ ምስክርነት እንደሚያመጣው ተገለጠልኝ። ይህም በሚቀበለው ሰው ልብ ላይ ተጽእኖውን ያሳድራል፤ እርሱንም መለኪያውን ከፍ እንዲያደርግና ቀጥተኛውን እውነት እንዲያወጣ ያደርገዋል። አንዳንዶች ይህን ቀጥተኛ ምስክርነት አይሸከሙትም። በእርሱም ላይ ይቆማሉ፤ ይህም በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል መናወጥን ያመጣል።” Early Writings, 271.

የ“እውነት” መግባት ሁልጊዜ መናወጥን ያመጣል፤ በ1989 የተፈታችውም እውነት ያንኑ ነገር አደረገች። በእውነቱ ላይ የመጣው ተቃውሞ ከሰጣቸው ጥቅሞች አንዱ፣ ከ1989 በኋላ በተከታታይ ዓመታት የእውቀትን መጨመር ለመመሥረት የሚያገለግሉ የሕጎች ስብስብ መበረታቱ ነበር። የእነዚህ ሕጎች እድገት፣ በሚለራውያን ዘመን ከተከናወነው የሕጎች ስብስብ እድገት ጋር ትይዩ ነው። የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ሦስት እጥፍ መተግበሪያዎች ሁሉ፣ የዘመኑ መጨረሻ ክስተቶችን ግልጽነት ለማምጣት ያበረክታሉ።

ሮምና ባቢሎን በሦስት ደረጃ የሚተገበሩበት አተገባበር፣ ሴቲቱና የምትጋልበው እንስሳ—በእርሱም ላይ የምትገዛው—በእሁድ ሕግ ቀውስ ታሪክ ውስጥ ያላቸውን ግንኙነት ያቋቁማል፤ ይህም ደግሞ እግዚአብሔር በባቢሎን ጋለሞታ ላይ የሚፈጽመው የፍርድ አስፈጻሚ ታሪክ ነው።

“የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ መንገዱን የሚያዘጋጅ መልእክተኛ” እና ደግሞ “ኤልያስ” በሚሉት አተገባበሮች ሦስት ጊዜ መተግበራቸው፣ በዘመኑ ፍጻሜ የምሕረት ዘመን መዘጋትን የሚያሳዩት በሁለቱ ወቅቶች ውስጥ

ያለውን ሥራ እና መልእክት ይለዩታል። የመጀመሪያው ወቅት የራዕይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት የመጀመሪያው ድምፅ ጋር ይጀምራል፤ ይህም ለሎዶቅያ ኣድቪንቲዝም በሕያዋን ላይ የሚካሄደውን የምርመራ ፍርድ መጀመሪያ ይወክላል፤ የመጨረሻው ወቅት የራዕይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ሁለተኛው ድምፅ ጋር ይጀምራል፤ ይህም በባቢሎን ጋለሞታ ላይ የሚፈጸመውን የአፈጻጸም ፍርድ ይወክላል።

የሮምና የባቢሎን ሦስት እጥፍ ተግባራዊነቶች የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ውጫዊ ታሪክን ይወክላሉ፤ የኤልያስና መንገድን የሚያዘጋጅ መልእክተኛ ሦስት እጥፍ ተግባራዊነቶች ግን የእግዚአብሔር የመጨረሻ ዘመን ሕዝብ ውስጣዊ ታሪክን ይወክላሉ። የሦስቱ ወቶች ሦስት እጥፍ ተግባራዊነት፣ በአንድነት የፍርድን መዝጊያ ዘመን የሚወክሉትን ሁለቱንም ወቅቶች ውስጥ የሚያልፍ መልእክት ይለይታል፤ ይህም በእግዚአብሔር ቤት የሚጀምር ከዚያም በኋላ በእግዚአብሔር ቤት ውጭ ባሉት ላይ የሚወርድ ነው። ሦስቱ ወቶች፣ እስልምና የኋለኛው ዝናብ መልእክት እንደሆነች ይለያሉ፤ እንዲሁም በሰው ልጆች ሁሉ ላይ የፀሐይ አምልኮን የሚያስገድዱትን ለመፍረድ እግዚአብሔር የሚጠቀምበት መሣሪያ መሆኗንም ያመለክታሉ። የፍርድ መዝጊያ “የእግዚአብሔር የበቀል ቀኖችን” ይወክላል፤ ይህም በክህደት ላይ ባለች ቤተ ክርስቲያኑ ላይም ሆነ ከቤተ ክርስቲያኑ ውጭ ባሉት ክፉዎች ላይ ነው።

ጌታ ኢየሱስ በናዝሬት ምክራብ አገልግሎቱን መጀመሪያ በጀመረ ጊዜ፣ የአገልግሎቱን፣ የመልእክቱንና የሥራውን ማንነት ለመግለጽ ኢሳይያስ ምዕራፍ ስልሳ አንድን ተጠቀመ፤ ይህም የእግዚአብሔር የበቀል ዘመን መለዋትን ያካትት ነበር። አገልግሎቱ፣ መልእክቱና ሥራው የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ አገልግሎት፣ መልእክትና ሥራ አስቀድሞ የሚያመለክቱ ነበሩ፤ ምክንያቱም እነርሱ በትንቢታዊ ሁኔታ በግ ወደሚሄድበት ሁሉ ይከተሉታል።

የጌታ እግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ጌታ ለዋሆች የምሥራችን እሰብክ ዘንድ ቀብቶኛልና፤ ልባቸው የተሰበረውን እጠግን ዘንድ፣ ለተማረኩት ነፃነትን አውጅ ዘንድ፣ ለታሰሩትም የእስር መፈታትን አስታውቅ ዘንድ ልኮኛል፤ የጌታን የተወደደ ዓመትና የአምላካችንን የበቀል ቀን አውጅ ዘንድ፣ የሚያለቅሱትን ሁሉ አጽናና ዘንድ፤ በጽዮን የሚያለቅሱትን አዘጋጅ ዘንድ፣ ከአመድ ፋንታ ውበትን፣ ከልቅሶ ፋንታ የደስታ ዘይትን፣ ከከባድ መንፈስ ፋንታ የምስጋና ልብስን ይሰጣቸው ዘንድ፤ እነርሱም ጌታ ይከብር ዘንድ የተተከሉ የጽድቅ ዘፎች ተብለው ይጠሩ ዘንድ። እነርሱም የድሮውን ፍርስራሽ ይሠራሉ፣ የቀድሞውንም ጥፋት ያነሣሉ፣ በብዙ ትውልዶች የተፈረሱትን የተበላሹ ከተሞች ያድሳሉ። እንግዶችም ቆመው መንጎቻችሁን ያሰማራሉ፣ የእንግዳም ልጆች ገበሬዎቻችሁና ወይን አትክልተኞቻችሁ ይሆናሉ። እናንተ ግን የጌታ ካህናት ትባላላችሁ፤ ሰዎችም የአምላካችን አገልጋዮች ይሉኦችኋል፤ የኢሕዛብን ባለጠግነት ትባላላችሁ፣ በክብራቸውም ትመካላችሁ። ኢሳይያስ 61:1-6።

ኢየሱስ በጥምቀቱ ጊዜ ተቀብቶ ነበር፤ ያም የመንገድ ምልክት መስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. ንጽጽር ያደርጋል፤ በዚያ ጊዜ የመጨረሻው ዘመን የኋለኛው ዝናብ መፍሰስ በሚለራውያን ታሪክ እንደ ተመሰለ የተገነዘቡት ላይ የመንፈስ ቅዱስ ቅባት መውረድ መጀመር ነበረ፤ እነርሱም ወደ ኤርምያስ የቀድሞ መንገዶች ከተመለሱ በኋላ፣ መቶ አርባ አራት ሺህ እንደ ገና የሚገነቡአቸው የቀድሞ ፍርስራሾች ነበሩ።

የ1888 ዓመቱ ዓመፅ የክርስቶስ ጽድቅ መልእክት እንደገና የአሁኑ እውነት ሆነ፤ ከ1888 ዓመቱም ዓመፅ የመጣው መልእክት የተሰበሩ ልቦችን ለመጠገን ኃይል ያለው የምሥራች ነበረ፤ ነገር ግን የሚያዩ ዓይኖች እያሏቸው ግን የማያስተውሉ፣ የሚሰሙ ጀሮዎች እያሏቸው ግን የማይገነዘቡ ሰዎች የደነደኑ ልቦችን ለመክፈት ግን ኃይል የሌለው ነበረ። ከ1888 ዓመቱ ዓመፅ የመጣው የክርስቶስ ጽድቅ መልእክት ደግሞ፣ ሰው ሊከፍታቸው የማይችላቸውን በሮች ለመክፈት እና ሰው ሊዘጋቸው የማይችላቸውን በሮች ለመዝጋት ሥልጣን ባለው በእርሱ፣ የኃጢአት ምርኮኞች ሆነው ለነበሩት የእስራት ደጆችን እንዲከፍትላቸው በዚያን ጊዜ ዳግመኛ የደረሰው ወደ ሎዶቅያ የቀረበው መልእክት ደግሞ ነበረ።

በሴፕቴምበር 11, 2001 እነዚያን መልካም የምሥራች ሊያቀርቡ የነበሩት ደግሞ የጌታን የተቀበይነት ዓመት እና የእግዚአብሔርን የበቀል ቀን ሊያውጁ ነበር። የጌታ የተቀበይነት ዓመትም በዚያን ጊዜ ጀመረ፤ እርሱም በዩናይትድ ስቴትስ በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ላይ የእግዚአብሔር የበቀል ቀን እስኪደርስ ድረስ የላኦዲቅያን ንስሐ ሙሉ በሙሉ ሊቀበል ፈቃደኛ ነው። ከዚያም የመጎብኘቷን ጊዜ ማወቅ ባልፈለገች ቤተ ክርስቲያን ላይ በቀላ ይገለጣል፤ በተመሳሳይ ጊዜም በባቢሎን ጋለሞታ ላይ የሚፈጸም የተራማጅ ፍርድ ይጀምራል።

በተቀበይነቱ ቀን ለሚያለቅሱ ሁሉ መጽናናትን እንደሚሰጥ ተስፋ ይሰጣል፤ በኢየሱስምም የሚያለቅሱት በሕዝቅኤል ምዕራፍ ዘጠኝ ተገልጿል። መጽናናታቸውም በአጽናኙ አማካይነት፤ በዚያን ጊዜ በላያቸው እየፈሰሰ ያለውን የኋለኛውን ዝናብ መልእክት በመቀበል ይመጣል። ነገር ግን ዝናቡን ካወቁት ብቻ ነው። አጽናኙን ከተቀበሉ በኋላ፤ የ“መስመር በመስመር”ን ሥርዓት በመጠቀም የቀድሞውን ባድማ ስፍራዎች የመገንባትን ሥራ ይፈጽማሉ፤ ይህም በኢሳይያስ ክፍል ውስጥ የተመሰለው፤ የቅዱስ ታሪክን መፍረስ የሚወክል የትንቢት መስመርን መፍረስን በሚያሳይ ሌላ የትንቢት መስመር ላይ የማኖር ሥራ ነው። በዚያ ሥራም የብዙ ትውልዶችን መፍረስ ያነሣሉ። ከዚያም “እንግዶች” ለእንግዶቹ እንዲያዩ እንደ ዓርማ ከፍ ለተደረጉት፤ ለሚያለቅሱት ምላሽ ይሰጣሉ።

በኢሳይያስ ምዕራፍ ስድስ አንድ እንደተገለጸው ክርስቶስ ስለ ሥራውና ስለ አገልግሎቱ ያወጀው ነገር፤ የአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ሥራና አገልግሎት ነው። ይህ ሥራ በቅዱሳን የተሐድሶ እንቅስቃሴዎች ውስጥ ተምሳሌት ተደርጎ ታይቷል፤ እናም በ1989 ከዚህ በፊት የነበሩት ሁሉ “የፍጻሜ ዘመናት” አስቀድመው ያመለከቱት የፍጻሜ ዘመን ደረሰ። እንደ ሚሊራውያን እንቅስቃሴ መሠረትና ማዕከላዊ ዓምድ አንድ ጥቅስ፤ ዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ አራት እንደተለየ ሁሉ፤ የFuture for America እንቅስቃሴ መሠረትና ማዕከላዊ ዓምድ የሆነው ጥቅስ ዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ ነው። ለሚሊራውያን የማዕከላዊው ዓምድ ብርሃን የኡላይ ወንዝ ራእይ ብርሃን እንደሆነ ተወክሎ ነበር፤ ለFuture for America እንቅስቃሴም የማዕከላዊው ዓምድ ብርሃን የሂዴቄል ወንዝ ራእይ ብርሃን እንደሆነ ተወክሎ ነበር።

“ዳንኤል ከእግዚአብሔር የተቀበለው ብርሃን በተለይ ለእነዚህ የመጨረሻ ዘመናት ተሰጥቶ ነበር። በዑላይና በሂዴቄል ዳርቻዎች፤ በሺናር ታላላቅ ወንዞች አጠገብ ያየው ራእይ አሁን በፍጻሜ ሂደት ላይ ነው፤ የተነገሩትም ክስተቶች ሁሉ በቅርቡ ይፈጸማሉ።” Testimonies to Ministers, 112.

በሁለቱ ወንዞች የተወከሉት የሁለቱም ራእዮች ብርሃን እርስ በርሳቸው የተገናኘ ሲሆን በመጨረሻዎቹ ቀናትም ይፈጸማል። የእነርሱ የጋራ “ግንኙነት” ሰብዓዊነትና መለኮታዊነት የተዋሐዱበትን መተባበር ይወክላል፤ ይህም ሰብዓዊነት ከመለኮታዊነት ጋር ተዋሕዶ ኃጢአት እንደማይሠራ በሚገልጸው አውድ ውስጥ እህት ዋይት ደጋግማ የክርስቶስ መልእክት መሆኑን የምታመለክተው መልእክት ነው። ሁለቱ ወንዞች ያንኑ ትስስር ይወክላሉ።

“ከፍጹም ታዘዥነት ያነሰ ምንም ነገር የእግዚአብሔርን መስፈርት ሊያሟላ አይችልም። መስፈርቶቹን ያልተወሰኑ አድርጎ አልተዋቸውም። ሰውን ከእርሱ ጋር ወደ ስምምነት ለማምጣት አስፈላጊ ያልሆነ ምንም ነገር አላዘዘም። ኃጢአተኞችን ወደ እርሱ የባሕርይ አርአያ ልንመራቸው ይገባናል፤ እንዲሁም ይህ አርአያ ሊደረስበት የሚችለው በእርሱ ጸጋ ብቻ ወደሆነው ወደ ክርስቶስ ልንመራቸው ይገባናል።”

መድኃኒት የሰው ዘር ድካማትን በራሱ ላይ ወስዶ፤ ሰዎች በሰብአዊ ተፈጥሮ ድካም ምክንያት ማሸነፍ አይችሉም ብለው እንዳይፈሩ ኃጢአት የሌለበት ሕይወት ኖረ። ክርስቶስ እኛን “የመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋዮች” ሊያደርገን መጣ፤ ሕይወቱም ሰብአዊነት ከመለኮት ጋር ተዋህዶ ኃጢአት እንደማይሠራ ያውጃል።

“መድኃኒቱ ሰው እንዴት ሊያሸንፍ እንደሚችል ለማሳየት አሸነፈ። ክርስቶስ የሰይጣንን ፈተናዎች ሁሉ በእግዚአብሔር ቃል ተጋጠመ። በእግዚአብሔር ተስፋዎች በመታመን የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ለመታዘዝ ኃይል ተቀበለ፤ ፈታኙም ምንም ዓይነት ጥቅም ሊያገኝበት አልቻለም። ለእያንዳንዱ ፈተና መልሱ፣ ‘ተጽፎአል’ የሚል ነበር። እንዲሁም እግዚአብሔር ክፉን ለመቃወም የምንጠቀምበትን ቃሉን ሰጥቶናል። በእነዚህም ‘በምኞት ምክንያት በዓለም ያለውን ጥፋት አምልጣችሁ የመለኮታዊ ባሕርይ ተከፋዮች ትሆኑ ዘንድ’ እጅግ ታላላቅና ክቡራን ተስፋዎች ተሰጥተውናል። 2 ጴጥሮስ 1፡4።”

“ለተፈተነው ሰው ወደ ሁኔታዎች፣ ወደ የራሱ ድካም፣ ወይም ወደ የፈተናው ኃይል እንዳይመለከት፣ ነገር ግን ወደ የእግዚአብሔር ቃል ኃይል እንዲመለከት ንገሩት። ኃይሉ ሁሉ የእኛ ነው። መዝሙረኛው፣ ‘በአንተ ላይ እንዳልበድል ቃልህን በልቤ ውስጥ ሰውሬአለሁ’ ይላል። ‘በከንፈሮችህ ቃል ራሴን ከአጥፊው መንገዶች ጠብቄአለሁ።’ መዝሙር 119፡11፤ 17፡4።” The Ministry of Healing, 181.

በ1798 እና በ1989 የተጨመረው እውቀት የእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል መፈታቱን ይወክላል። ቃሉ እርሱ እንደ አሸነፈ እኛም እንድናሸንፍ ኃይልን ይሰጣል፤ እንዲሁም “ሕይወቱ ሰብአዊነት ከመለኮት ጋር ተቀላቅሎ ኃጢአትን እንደማይፈጽም ያውጃል።” የኡላይ ወንዝ ራእይ የመገለጡ ማራህ ራእይ ነው፤ ይህም በሁለት ሺህ ሦስት መቶ ቀኖች ትንቢት የተወከለ ነው። የሂደቱ ወንዝ ራእይ ደግሞ የትንቢታዊ ታሪክ ካዘን ራእይ ነው፤ ይህም በሁለት ሺህ አምስት መቶ ሀያ ዓመት ትንቢት የተወከለ ነው። የማራህ ራእይ መለኮትን ይወክላል፤ የካዘን ራእይም ሰብአዊነትን ይወክላል።

ሁለቱም የጥንቷ ሺናር ወንዞች፣ እነርሱም ኡላይ እና ሂደቱ፣ ወይም ዛሬ ትግሪስ እና ኤፍራጥስ ተብለው የሚታወቁት፣ በመጨረሻ በደቡብ ኢራቅ ወደሚገኘው የሻት አል-አረብ የውሃ መስመር ይቀላቀላሉ፤ ከዚያም ሻት አል-አረብ ወደ ፋርስ ባሕር ሰላጤ ይፈስሳል። ኢየሱስ መንፈሳዊውን ለመወከል አካላዊውንና ተፈጥሯዊውን ይጠቀማል፤ እና አሁን በፍጻሜ ሂደት ላይ ያሉት ከእነዚህ ሁለት ወንዞች ጋር የተያያዙ ራእዮች፣ ወደ ባሕር የሚያደርጉት ጉዞ መደምደሚያ ላይ ሲደርሱ የሚፈጠረውን የሰብአዊውንና የመለኮታዊውን ትስስር ያመለክታሉ። ይህ እውነት በዳንኤል ምዕራፍ ስምንት ቁጥር አሥራ ሦስትና አሥራ አራት ባሉት የሁለቱ ራእዮች የተወከሉት ሁለቱ ትንቢቶች መጀመሪያ ላይ ይመሠረታል። አንዱ ራእይ ጥያቄው ነው፤ ሌላው መልሱ ነው፤ በሎጂካዊ መንገድም ከእርስ በርሳቸው ሊለዩ አይችሉም።

የሰብአዊነት ራእይ፣ የመቅደሱንና የሠራዊቱን መረገጥ የሚያመለክተው፣ በ677 ዓ.ዓ. ተጀመረ፤ የመለኮት ራእይም፣ የክርስቶስን መገለጥ የሚያመለክተው፣ በ457 ዓ.ዓ. ተጀመረ። የመለኮትና የሰብአዊነት ትስስር በሁለት መቶ ሀያ ዓመታት ይወከላል፤ ይህም የሁለቱን ራእዮች ሁለት የመነሻ ነጥቦች የሚያገናኝ ነው። ሁለት መቶ ሀያ የ“ሰብአዊነት ከመለኮት ጋር ያለው ትስስር” ምልክት ነው፤ እንዲሁም በፍጻሜው ዘመን በ1798 ከነበረው የእውቀት መጨመር ጋር፣ በፍጻሜው ዘመን በ1989 የነበረውን የእውቀት መጨመር በሚያገናኝ ትስስር ደግሞ ይወከላል።

ከ1798 ዓ.ም. የእውቀት መጨመር የተገኘው በመደበኛ ቅርጽ የተዘጋጀ መልእክት መጀመሪያ በ1831 በሚለር ቀረበ (ከዚያም በ1833 በVermont Telegraph ጋዜጣ ላይ)። 1831 ዓ.ም. በ1611 ዓ.ም. የKing James Bible ከታተመበት ዓመት በኋላ ሁለት መቶ ሃያ ዓመታት ነው። King James Bible የብሉይና የአዲስ ኪዳናት ሁለት እጥፍ ሰነድን ይወክል ነበር። የእነዚህ ሁለት መቶ ሃያ ዓመታት መጀመሪያና መጨረሻ መለኮታዊ ሕትመትን ከሰው ሕትመት ጋር “አገናኙ”። የሰው ሕትመቱ መረጃ በ1798 በፍጻሜው ዘመን ከተፈታው መለኮታዊ ብርሃን የተገኘ ነበር፣ ከዚያም በ1831 ማተም መጀመሩ በነበረ የሰው መሣሪያ ሥራ አማካኝነት በመደበኛ ቅርጽ ተዘጋጀ። ይህ መለኮታዊ ሕትመት ነበር፣ መለኮታዊ ማጎተም የተደረገበት መልእክት ያለው፣ ከዚያ በኋላ በሰው ዘንድ የተፈታ፣ ከዚያም በሰው መሣሪያ የቀረበ። በእግዚአብሔር ቃል “publish” ተብሎ የተተረጎመው የዕብራይስጥ ቃል መጥራት፣ መጫኛ (ወደ)፣ ዝነኛ መሆን፣ እንግዳ፣ መጋበዝ፣ መጥቀስ፣ ስም መስጠት፣ መስበክ፣ ማወጃ፣ መናገር፣ ማተም ማለት ነው። ሚላር መልእክቱን

በ1831 ማተም መጀመሪያ፡ ከዚያም በ1833 በVermont Telegraph ውስጥ በቃል በቃል ታተመ።

ከ1989 ዓ.ም. የእውቀት መጨመር የተገኘው መደበኛ ቅርጽ ያለው መልእክት በመጀመሪያ ጊዜ በ1996 ዓ.ም. (በThe Time of the End መጽሔት ውስጥ) ታተመ፤ ይህም በ1776 ዓ.ም. ነጻነት መግለጫ ተብሎ የሚታወቀውን ሁለቱን ቅዱሳን ሰነዶች ከማታተም ጀምሮ (እና ከዚያ በኋላ በ1789 ዓ.ም. የአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ሕገ መንግሥትን) ከሁለት መቶ ሃያ ዓመታት በኋላ ነበር። የእነዚህ ሁለት መቶ ሃያ ዓመታት መጀመሪያና መጨረሻ መለኮታዊነትን ከሰብአዊነት ጋር ያስተሳስራል፤ ይህም በ1776 ዓ.ም. ጀምሮ በሁለቱ መለኮታዊ ሰነዶች መታተም አማካኝነት ነው። በፍጻሜው ዘመን በ1989 ዓ.ም. የዳንኤል መጽሐፍ በተፈታ ጊዜ፣ በሰብአዊ መሣሪያ ሥራ አማካኝነት የመጣው ያ መደበኛ ቅርጽ ያለው መልእክት በ1996 ዓ.ም. ታተመ። ቅደም ተከተሉም መለኮታዊ ሕትመት፣ ከዚያም መፈታት፣ ከዚያም ሰብአዊ ሕትመት ነበር።

በሁለቱም የመጨረሻ ዘመናት ውስጥ ሰስቱ የእውነት እርምጃዎች ተለይተው ይታወቃሉ። ሁለቱም እንደ መጀመሪያ እርምጃ በመለኮታዊ ሕትመት ይጀምራሉ። እናም መለኮታዊ መልእክትን የሚያብራራ ሰብአዊ ሕትመት የመጨረሻው እርምጃ ነው። የመካከለኛው እርምጃ ደግሞ የይሁዳ ነገድ አንበሳ ለዚያ የተለየ ታሪክ የተሰጠውን መለኮታዊ መልእክት በሚፈታበት ጊዜ ነው፤ ከዚያም በኋላ ከመለኮታዊው ሰነድ የተፈታውን ብርሃን የሚሰበስብ ሰብአዊ መሣሪያ ይመርጣል። ይህ መፈታት በሚፈጸምበት ጊዜ፣ የእውቀት መጨመርን የማይረዱ ኃጥአኖች የሚገለጥ ዓመፅ ያሳያሉ። ስለዚህ፣ መለኮታዊ ሕትመት በዕብራይስጥ ፊደላት የመጀመሪያው ፊደል ይወከላል፤ የእውቀት መጨመርም ዓመፅ በሚገለጥበት በአሥራ ሦስተኛው ፊደል ይወከላል፤ ለዚያ ታሪክ የተለየው መለኮታዊ መልእክት የሚቀርብበት ሰብአዊ ሕትመትም በዕብራይስጥ ፊደላት የመጨረሻው ፊደል ይወከላል፤ እነዚህም ሰስቱ ፊደላት በአንድነት ሲወሰዱ “እውነት” ማለት ናቸው።

አሁን በመፈጸም ሂደት ላይ ያሉት የኡላይና የሂዴቄል ወንዞች ራእዮች፣ በመጨረሻዎቹ ዘመናት ከሁለቱም ወንዞች የሚመጣው የእውቀት መጨመር ተቀላቅሎ መለኮት ከሰብአዊነት ጋር ተዋህዶ ኃጢአት እንደማይደርግ እንደሚያረጋግጥ ያመለክታሉ። ዳንኤልም በ1844 በሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመት ትንቢት መደምደሚያ ላይ የክርስቶስን መገለጥ የሚወክል ራእይ በኡላይ ወንዝ አጠገብ ተቀበለ።

እኔም በራእይ አየሁ፤ ባየሁም ጊዜ በዔላም አውራጃ ውስጥ ባለቸው በሹሻን ቤተ መንግሥት እንዳለሁ ሆነ፤ በራእይም አየሁ፣ በዑላይም ወንዝ አጠገብ ነበርሁ። ዳንኤል 8፡2።

ዳንኤል በሂዴቄል ወንዝ አጠገብ ሳለ የሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት የትንቢታዊ ታሪክን የሚወክል ራእይ ተቀበለ።

በፊተኛውም ወር በሀያ አራተኛው ቀን፣ እኔ በታላቁ ወንዝ አጠገብ፣ እርሱም ሂዴቄል ነው፣ ሳለሁ። ዳንኤል 10፡4።

ከዚያ በኋላ ገብርኤል በአሥራ አራተኛው ቁጥር ላይ የሂዴቄል ወንዝ የ“ቻዞን” ራእይ ዓላማን ገለጠ።

አሁንም በመጨረሻዎቹ ቀናት በሕዝብህ ላይ የሚደርሰውን እንድታስተውል መጥቻለሁ፤ ራእዩ ገና ለብዙ ቀናት ነውና። ዳንኤል 10፡14።

በኡላይ ወንዝ አጠገብ የተሰጠው ራእይ፣ ክርስቶስ በጥቅምት 22 ቀን 1844 ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ በመጣበት ጊዜ የታየውን “መልክ” ማለትም (መለኮት) ይለይታል። ይህም በዚያ ቀን ለማስተሰረያው ቀን፣ “መለኮት” ወደ ሚሊራውያን ቤተ መቅደስ (ሰብአዊነት) መግባቱን ይወክላል፤ ምክንያቱም የማስተሰረያው ቀን፣ ማለትም የ“አንድነት” ቀን፣ መለኮትና ሰብአዊነት መዋሃዳቸውን ይወክላል። በሂዴቄል ወንዝ አጠገብ የተሰጠው ራእይ ደግሞ በኋለኛው ዘመን በእግዚአብሔር ሕዝብ (ሰብአዊነት) ላይ የሚደርሰውን ይለይታል።

የ“መልክ” ራዕይ መጀመሪያ 457 ዓ.ዓ. ነበር። በ677 ዓ.ዓ. የተጀመረውን መቅደሱንና ሠራዊቱን መረገጥ የሚለይ ከነቢያዊው ዘመን በኋላ ሁለት መቶ ሀያ ዓመታት ነበሩ። በሁለቱ ራዕዮች መነሻ ነጥብ ላይ ተያይዘው የነበሩት እነዚህ ሁለት መቶ ሀያ ዓመታት መጨረሻ በድንቁ ቁጥረ ምልክት ተደርጎበት ነበር፤ እርሱም ደግሞ በዕንባቆም 2:20 ውስጥ ያለው ድንቅ ቋንቋ ተርጓሚ ነው።

እግዚአብሔር ግን በቅዱስ ቤተ መቅደሱ ነው፤ ምድርም ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል። ዕንባቆም 2:20።

በመጀመሪያ በሁለቱ ትንቢቶች መነሻ ነጥቦች የተወከለው የሰብአዊነትና መለኮትነት ትስስር፣ እርስ በርሳቸው በሚገናኙባቸው መጨረሻዎቻቸው ላይ፣ በ1798 የዘመኑ ፍጻሜ ጊዜ ጀምሮ በአርባ ስድስት ዓመታት ውስጥ የሠራው ቤተ መቅደስ ውስጥ መለኮት ድንገት ሲገለጥ የሚያመለክተው ምዕራፍና ቁጥር በኩል ተለይቶ ታወቀ፤ ይህም ከዚያ አርባ ስድስት ዓመታት በኋላ በOctober 22, 1844 ተጠናቀቀ።

እናንተ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆናችሁ፣ የእግዚአብሔርም መንፈስ በእናንተ እንደሚኖር አታውቁምን? ማንም ሰው የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያረክስ፣ እግዚአብሔር እርሱን ያጠፋዋል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነው። ያ ቤተ መቅደስም እናንተ ናችሁ። 1 ቆሮንቶስ 3:16፣ 17።

በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ቀን፣ ከ“appearance” ራዕይ ጋር በስምምነት፣ ዕንባቆም ጌታ በቅዱስ መቅደሱ ውስጥ እንዳለ አስተዋለ። ለሁለት ሺህ አምስት መቶ ሃያ ዓመታት ፈርሶ እና ተረግጦ የነበረውን ቤተ መቅደስ በአርባ ስድስት ዓመታት አቆመው።

እርሱንም እንዲህ ብለህ ንገረው፤ የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ እነሆ፣ ስሙ ቅርንጫፍ የሆነ ሰው፤ ከራሱ ስፍራ ይበቅላል፣ የጌታንም መቅደስ ይሠራል፤ እርሱ ራሱ የጌታን መቅደስ ይሠራል፤ ክብርንም ይሸከማል፣ በዙፋኑም ላይ ተቀምጦ ይገዛል፤ በዙፋኑም ላይ ካህን ይሆናል፤ የሰላምም ምክር በሁለቱ መካከል ይሆናል። ዘውዶቹም በጌታ መቅደስ ውስጥ ለመታሰቢያ ለሄሌም፣ ለጦቢያ፣ ለይዳያ፣ ለጻፎንያስ ልጅ ለሄን ይሆናሉ። ከሩቅም ያሉ ይመጣሉ፣ በጌታም መቅደስ ውስጥ ይሠራሉ፤ የሠራዊትም ጌታ ወደ እናንተ እንደ ላከኝ ታውቃላችሁ። ይህም ይሆናል፣ የአምላካችሁን የጌታን ድምፅ በትጋት ብትታዘዙ። ዘካርያስ 6:12-15።

በዮሐንስ 2:20 ላይ፣ ክርስቶስ ቤተ መቅደሱን ካነጻ በኋላ፣ ይህም እንደ እህት ዋይት መሠረት ላይ የሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ፍጻሜ እንደነበረ፣ እንዲሁም ጥቅምት 22፣ 1844 እንደነበረው፣ የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ መጣ።

ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፡- ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፣ እኔም በሦስት ቀን ውስጥ አቆማለሁ። እንግዲህ አይሁድ፡- ይህ ቤተ መቅደስ ሲሠራ አርባ ስድስት ዓመት ፈጅቶበታል፤ አንተስ በሦስት ቀን ውስጥ ታቆመላህን? አሉት። ነገር ግን እርሱ ስለ ሥጋው ቤተ መቅደስ ተናገረ። ዮሐንስ 2:19-20።

ማልክያስ ምዕራፍ ሦስት በመፈጸሙ፣ ክርስቶስ በዮሐንስ ምዕራፍ ሁለት መጀመሪያ በአገልግሎቱ መነሻ ጊዜ ቤተ መቅደሱን በአንጻቱ ጊዜ በድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ መጣ፤ ይህም ጥቅምት 22፣ 1844ን የሚያመለክት ነበር። በዮሐንስ ምዕራፍ ሁለት በክርስቶስ የተፈጸመው የቤተ መቅደሱ ማንጻት፣ እንዲሁም ጥቅምት 22፣ 1844፣ የማልክያስ ምዕራፍ ሦስት ፍጻሜ ነበሩ። በዮሐንስ ምዕራፍ ሁለት እና ቁጥር ሃያ፣ የሰው ቤተ መቅደስ በአርባ ስድስት ዓመት እንደ ተሠራ፣ መለኮታዊውም ቤተ መቅደስ በሦስት ቀን እንደ ተነሣ እንረዳለን። የሰው ቤተ መቅደስ መለኮት በድንገት ወደ እርሱ በሚገባበት ጊዜ ብቻ የዕንባቆም “የተቀደሰ ቤተ መቅደስ” ይሆናል፤ ይህም ጥቅምት 22፣ 1844 እንደ ሆነው ነው፤ ምክንያቱም መለኮት ከሰብአዊነት ጋር ተቀላቅሎ ኃጢአት አያደርግምና። የሺናር ሁለቱ ታላላቅ ወንዞች ራዕዮች፣ ሰብአዊነት

ከመለኮት ጋር ተቀላቅሎ ኃጢአት እንደማይደርግ ያለውን እውነት ይወክላሉ።

በሚቀጥለው ጽሑፍ የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባን ማስተዋላችንን እንቀጥላለን።

እናንተ ደግሞ እንደ ሕያዋን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት ትሠሩ ዘንድ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ለእግዚአብሔር የሚያስደስቱ መንፈሳዊ መሥዋዕቶችን ለማቅረብ ቅዱስ ክህነት ትሆኑ ዘንድ ትገነባላችሁ። 1 ጴጥሮስ 2:5።